

BJØRN PAULSEN

»Vi tog en öl i duschen efter derbysegern«

TEXT PER CORNELL • FOTO HASSE FRIDÉN

Är han bäst som back? Mittfältare? Eller kanske som anfallare? Frågan delar Bajenland. Men en sak verkar vi vara överens om: Bjørn Paulsen har uppenbar kultlirarpotential.

★ Han ser ut att vara hämtad från Sons of Anarchy snarare än från Esbjerg. Han säger nej till att träffas på Söder eftersom han vill ligga kvar lite längre i isbadet på Årsta. Det är något med Bjørn Paulsen som verkar gå hem på läktaren. Man märker det redan efter ett par matcher. Vi kan prata hur mycket som helst om sambafotboll och klacksparkar – det finns få saker man kommer så långt med i Bajenland som ett rejält skägg, en kompromisslös spelstil och att visa känslor på planen. De krampaktiga åren vi har bakom oss har gjort oss svältfödda på spelare som gör tjurrusningar och vinner närmkamper. Som river och sliter. Som är överallt hela tiden. Den typen av spelare är Bjørn Paulsen. Särskilt i den roll han fått i Michelsens spelsystem.

Som central offensiv mittfältare är han otroligt aktiv i nästan alla moment av spelet. Han fungerar både som target och understöd till den ensamme anfallaren, han deltar i presspelet och han försvarar tidvis längre ner på planen.

– Det är en krävande position och jag får löpa mycket. Men jag har alltid haft bra kondition och det vet Jakob, säger Bjørn på engelska.

Vi konstaterar tämligen omgående att ingen av oss förstår den andre på originalspråk – Bjørns syddanska dialekt är direkt obegriplig. Han verkar

tycka detsamma om min stockholmska. Det är en harmonisk och lite blyg dansk som tar emot Supportrarnas Matchprogram dagen efter Sundsvallsmatchen.

Det verkar som att livet leker för Bjørn just nu.

Han flyttade hit med flickvännen och deras snart sex månader gamla son i januari och har slagit sig ner i Älvsjö. Bjørn kommer från småstaden Augustenborg och har aldrig bott i en större stad.

– Det var ett perfekt val jag gjorde, känner jag nu. Det kan inte bli bättre. Jag hade en väldigt tuff tid i Esbjerg.

Vad var det som hände?

– Förväntningarna på laget var för höga och det spred sig en väldigt negativ stämning i gruppen. Vi bytte också tränare fem gånger på ett och ett halvt år. Det är aldrig ett gott tecken. Från dag ett kändes det bra i Hammarby. Nu har jag hittat tillbaka till glädjen med fotbollen.

Hur gick det till att du hamnade här?

– Jakob hörde av sig när han fortfarande var i Sønderjyske och sa att han ville ha tillbaka mig. De behövde en flexibel spelare när de skulle ut i europaspelet. Sen blev han klar för Hammarby och erbjudandet stod kvar.

Var det några tveksamheter kring att flytta?

– Nej, jag såg det som en chans och ett roligt äventyr. Min flickvän med. Det var ganska bra tajming trots att vi har en liten son. Det är nästan lättare att flytta nu när han är så liten än om några år tror jag.

»Fotbollskulturen i Sverige verkar starkare än i Danmark – supporterarna är otroliga«

Men kanske tråkigt för din familj där hemma?

– För min mamma var det lite tungt. Hon är sjuk och får inte flyga så hon har svårt att komma hit och hälsa på, men hon kommer att åka bil upp till Stockholm framöver. Men pappa var nöjd.

Varför var han så nöjd?

– Det är tack vare honom som jag är fotbollsspelare i dag. Han har stöttat mig enormt hela min uppväxt. När jag blev större började jag spela i Haderslev som ligger över en timmes bilresa från Augustensborg där vi bodde. Han skjutsade mig dit och hem nästan varje dag för att jag skulle kunna spela med dem. Så han blir glad när det går bra för mig. Dessutom är det en viss rivalitet mellan Sønderjyske och Esbjerg. Han stöttade mig när jag gick dit, men var gladare när jag lämnade.

Bjørn har fått en flygande start i Hammarby och snabbt blivit en av de mest givna startspelarna i truppen. Hemmapremiären blev speciell för honom. Visst hade han googlat Hammarbys supporterar, men det går inte riktigt att jämföra YouTube med att själv stiga in på arenan.

– Natten innan hade jag drömt att jag skulle göra 2-1-målet i premiären. Nu blev det inte riktigt så, men nästan. Min far var på plats. Han hade tårar i ögonen när jag träffade honom efter matchen. Det var payback time för allt han har gjort för mig.

Du verkade rätt glad själv!

– Jag ville bara fira med fansen för målet var deras, som jag ser det. Vi var väldigt trötta mot slutet men de bara fortsatte att stötta oss. Det blev galet och jag fick en öl över mig. Det som förvånar mig mest är att någon faktiskt hade öl kvar i 94:e minuten.

När vi ändå är inne på det där med öl, hur ser en dansk spelare på det där med att ta en öl ibland under säsong?

– Det är en självklarhet att ta en öl efter match i Danmark. Vår fystränare i Esbjerg sa att det var nyttigt med en öl efter matchen. Det är inga konstigheter, men själv dricker jag inte så mycket under säsongen.

Hur ser Jakob på detta?

– Ja, alltså hela laget tog en öl i duschen efter derbyt mot AIK. Det var vi värda. Det fick oss att känna oss ännu gladare. Att ta en öl ibland tycker jag är okej, det är ingen stor grej i Danmark.

Hur reagerade de andra spelarna på det här?

– De skojade lite om att det aldrig skulle ha hänt under den förra tränaren.

Om det här med öl efter match kändes ovant för vissa av de svenska spelarna är trycket och supporterkulturen i Allsvenskan den stora skillnaden för Bjørn.

– Jag tycker att fotbollskulturen verkar starkare i Sverige. Premiären och derbyt mot AIK – jag har aldrig varit med om något liknande i Danmark. Supporterarna är helt otroliga.

Har du noterat att många uppskattar din spelstil?

– Folk har sagt det, men jag försöker att inte läsa så mycket av det som skrivs. Även om det just nu är mest positivt kan det snabbt ändras. Som i Esbjerg, där blev skriverierna om oss spelare väldigt negativa. För mig är det bättre att jobba på utan att bry mig om vad andra tycker.

Det är ditt fysiska spel som får beröm!

– Jag är hård på planen, det är en del av min spelstil. Jag är kanske inte den mest kreativa spelare, men jag spelar för laget i alla situationer.

Har du alltid spelat tufft?

– När jag var yngre var jag ganska försiktig på planen. Jag var lång men inte så stark. Min far hjälpte mig att träna fysiken och han gav mig 50 kronor för varje gult kort jag fick. För ett mål fick jag bara 5 kronor.

Så småningom fick den lite större klubben i regionen upp ögonen för Bjørn. När han var 16 började han spela i Sønderjyske och som 18-åring fick han ett halvtidskontrakt. Lite turligt blev han uttagen i U20-landslaget och gjorde två mål direkt i debu-

Bjørn Paulsen

Född: 2 juli 1991

Bor: Älvsjö

Familj: Flickvän och sex månader gammal son

Längd: 192 cm.

Vikt: 89 kg

Moderklubb: Midtals IF

Kontraktslängd: 2019

Klubbar i karriären:

2009–2015 Sønderjyske

2015–2017 Esbjerg fB

2017– Hammarby IF

Bjørn Paulsen räddade poängen mot Kalmar när han nätade med matchens sista spark.

ten. Eftersom flera klubbar då började undersöka den spännande 18-åringen var Sønderjyske tvungna att agera och skriva ett riktigt proffskontrakt med Bjørn. Han blev sedan klubben trogen till hösten 2015, samma säsong som Jakob Michelsen hade tagit över.

– Jag lämnade Sønderjyske för att jag blev lovad en fast position som mittback. Men så blev det inte. Jag spelade på alla tio positioner som utespelare i Esbjerg.

Nu flyttas du ju runt igen, hur känns det?

– Ja, men Jakob var tydlig med att han vill använda mig på flera positioner. Jag var beredd på det. Nu är jag nöjd med att spela centralt. Jag tycker att det är där jag får ut mest av mitt spel.

Kan du drömma om att ha en fast position?

– Jag har accepterat mitt öde att spela på flera positioner. Fördelen är att jag har lätt att läsa vad motståndaren kommer att göra. Nackdelen är att jag aldrig får veta hur bra jag hade kunnat bli på en viss position. ■

INSPEL FRÅN LÄKTAREN

Abbe: Odlar du ZZ Top-skägg för att vinna tävlingen bästa Bajensskägg?

– Haha, det går inte att vinna över Batan. Hans skägg är så perfekt att det ser ut att vara fejk.

Roy: Största skillnaden mellan att spela i Sverige och i Danmark?

– Supportrarna. Sverige är ett härligt fotbollsland. Och konstgräset. Det har vi inte i Danmark och det var tufft för kroppen i början. Nu har jag vant mig.

Åsa: Du har väl spelat med Arnór tidigare, berätta något minne!

– Vi spelade aldrig tillsammans, men jag mötte honom när han var i Esbjerg. Jag minns att han gjorde mål. Persson spelade också där.

William: Har du målet att bli en grym mittfältare eller en grym back?

– Just nu tänker jag på mittfältet och tränar på det. Där är jag nog bäst. För att bli en riktigt bra mittback behöver jag nog spela där en längre period.